REGULAMENTUL (CE) NR. 238/2008 AL CONSILIULUI

din 10 martie 2008

de încheiere a reexaminării intermediare parțiale, în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96, a taxei antidumping la importurile de soluții de uree și de nitrat de amoniu originare din Rusia

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene [1] („regulamentul de bază"), în special articolul 11 alineatul (3),

având în vedere propunerea înaintată de Comisie după consultarea Comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

1. Măsuri în vigoare

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1995/2000 [2], Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă la importurile de soluții de uree și de nitrat de amoniu originare, printre altele, din Rusia. Acest regulament este denumit în continuare „regulamentul inițial", iar ancheta care a condus la măsurile impuse prin regulamentul inițial este denumită în continuare „ancheta inițială".

(2) Ca urmare a unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor, inițiată în septembrie 2005, Consiliul, prin Regulamentul (CE) nr. 1911/2006 [3], a reînnoit aceste măsuri la nivelul actual, pentru o perioadă de cinci ani. Măsurile constau în taxe specifice. Acest regulament este denumit în continuare „regulamentul în temeiul expirării măsurilor", iar ancheta care a condus la respectivele măsuri impuse prin regulamentul privind expirarea este denumită în continuare „reexaminarea în temeiul expirării măsurilor".

2. Cererea de reexaminare

(3) O cerere de reexaminare intermediară parțială („prezenta reexaminare") în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază a fost depusă de către doi producători-exportatori din Rusia, aparținând societății pe acțiuni „Mineral and Chemical Company Eurochem", respectiv Novomoskovskiy Azot și Nevinnomyssky Azot. Aceste două societăți, datorită relației dintre ele, sunt considerate o singură persoană juridică („solicitantul") în sensul prezentei reexaminări. Domeniul de aplicare a cererii era limitat la dumping, în ceea ce îl privește pe solicitant.

(4) Solicitantul a afirmat că o comparație între propria sa valoare normală și, în absența exporturilor către Comunitatea Europeană, prețurile de export către o țară terță adecvată, în acest caz, Statele Unite ale Americii (SUA), ar determina o reducere a dumpingului la un nivel semnificativ mai redus decât cel stabilit prin măsurile actuale.

3. Ancheta

(5) Stabilindu-se, după consultarea Comitetului consultativ, că cererea conținea elementele de probă suficiente la prima vedere, Comisia a anunțat la 19 decembrie 2006 inițierea unei reexaminări intermediare parțiale în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, printr-un aviz de deschidere a unei reexaminări publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* [4].

(6) Domeniul de aplicare a reexaminării era limitat la analiza dumpingului în ceea ce îl privește pe solicitant. Ancheta privind dumpingul s-a referit la perioada cuprinsă între 1 octombrie 2005 și 30 septembrie 2006 („perioada de anchetă de reexaminare" sau „PAR").

(7) Comisia a informat în mod oficial solicitantul, reprezentanții țării exportatoare și asociația producătorilor comunitari cu privire la deschiderea reexaminării. Părțile interesate au avut posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere în scris și de a solicita o audiere în termenul stabilit în avizul de deschidere.

(8) Toate părțile interesate care au solicitat să fie audiate și care au arătat că există motive speciale care să justifice acest fapt au fost audiate.

(9) Pentru a obține informațiile considerate necesare pentru anchetă, Comisia a trimis chestionare societății pe acțiuni „Mineral and Chemical Company Eurochem" și societăților sale afiliate și a primit răspunsuri în termenele stabilite în acest scop.

[1] JO L 56, 6.3.1996, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2117/2005 (JO L 340, 23.12.2005, p. 17).
[2] JO L 238, 22.9.2000, p. 15. Regulament modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1675/2003 (JO L 238, 25.9.2003, p. 4).
[3] JO L 365, 21.12.2006, p. 26.
[4] JO C 311, 19.12.2006, p. 51.

(10) Comisia a căutat și verificat toate informațiile considerate necesare pentru stabilirea dumpingului. Comisia a efectuat vizite de verificare la fața locului la sediul solicitantului și al societăților sale afiliate:

— JSC Mineral and Chemical Company (Eurochem), Moscova, Rusia;

— PJSC Azot (NAK Azot), Novomoskovsk, Rusia;

— PJSC Nevinnomyssky Azot (Nevinka Azot), Nevinnomyssk, Rusia și

— Eurochem Trading GmbH, Zug, Elveția – (Eurochem Trading).

B. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

1. Produsul în cauză

(11) Produsul în cauză este același cu cel din ancheta inițială, respectiv soluție de uree și de nitrat de amoniu, un îngrășământ lichid utilizat în mod curent în agricultură, originar din Rusia. Acesta constă dintr-un amestec de uree, nitrat de amoniu și apă. Conținutul de apă este de aproximativ 70 % din amestec (în funcție de conținutul de azot), restul reprezentând în mod egal uree și nitrat de amoniu. Conținutul de azot (N), care reprezintă „caracteristica" esențială a produsului, poate varia între 28 % și 32 %, în funcție de cantitatea de apă adăugată în soluție. Cu toate acestea, se consideră că, oricare ar fi conținutul de azot, toate soluțiile de uree și de nitrat de amoniu prezintă aceleași caracteristici fizice și chimice esențiale și, prin urmare, constituie un singur produs în sensul prezentei anchete. Produsul în cauză se încadrează la codul NC 3102 80 00.

2. Produsul similar

(12) Prezenta anchetă de reexaminare a confirmat că soluțiile de uree și de nitrat de amoniu sunt un produs care prezintă calități, precum și caracteristici fizice esențiale identice, oricare ar fi țara de origine a acestora. Soluțiile de uree și de nitrat de amoniu fabricate și vândute de către solicitant pe piața sa internă din Rusia și, în lipsa exporturilor către Comunitatea Europeană, cele exportate către Statele Unite ale Americii prezintă aceleași caracteristici fizice și chimice esențiale și sunt destinate acelorași utilizări. Prin urmare, acestea sunt considerate produse similare în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază. Întrucât prezenta reexaminare se limita la stabilirea dumpingului în ceea ce îl privește pe solicitant, nu s-a ajuns la nicio concluzie cu privire la produsul fabricat și vândut de către industria comunitară pe piața comunitară.

C. REZULTATELE ANCHETEI

1. Observații preliminare

(13) După cum s-a anunțat în avizul de deschidere, întrucât solicitantul nu a realizat vânzări la export de soluții de uree și de nitrat de amoniu către Comunitatea Europeană pe durata PAR, ancheta prezentă a examinat mai întâi în ce măsură ar trebui folosite prețurile de export către o țară terță pentru a stabili dacă baza pe care au fost stabilite măsurile existente s-a modificat și dacă aceste modificări sunt de durată.

(14) Solicitantul a furnizat elemente de probă care indică faptul că, din cauza taxelor în vigoare, produsul nu a putut fi vândut la export pe piața comunitară pe durata PAR. Solicitantul a pus la dispoziție elemente de probă suficiente la prima vedere care indică faptul că prețurile de export către Statele Unite, o piață terță reprezentativă, nu au făcut obiectul dumpingului sau cel puțin au făcut obiectul acestuia într-o măsură mai mică decât marja de dumping stabilită în prezent pentru exporturile către Comunitatea Europeană și că este adecvat să se utilizeze prețurile de export către Statele Unite. Din motivele prevăzute în continuare, în considerentul 43 și în următoarele, s-a constatat că prețurile de export către țara terță Statele Unite sunt adecvate întrucât piața Statelor Unite este comparabilă cu piața comunitară și, prin urmare, reprezentativă.

(15) Trebuie menționat că măsurile în vigoare se bazează parțial pe date care nu sunt legate de producția proprie a solicitantului și de vânzările produsului în cauză, deși pe durata actualei PAR au fost puse la dispoziție informații verificate legate de datele proprii ale solicitantului privind valoarea normală și prețurile de export, chiar dacă exportul era realizat către piața unei țări terțe. Pe această bază, s-a concluzionat că marja de dumping constatată pe durata PAR actuale, a reflectat în mod mai precis situația solicitantului pe durata PAR decât măsurile în vigoare.

(16) În acest context, s-a considerat, de asemenea, că obiectivul taxei antidumping nu este de a închide piața comunitară în fața importurilor din țări terțe, ci de a reinstitui condiții de concurență echitabile.

(17) Ținând seama de împrejurările specifice menționate anterior, s-a concluzionat că este așadar oportună calcularea marjei de dumping pe durata PAR pe baza prețurilor de vânzare la export ale solicitantului către Statele Unite.

2. **Valoarea normală**

(18) Pentru a stabili valoarea normală, s-a verificat mai întâi dacă vânzările interne totale ale solicitantului sunt reprezentative în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Întrucât solicitantul nu a realizat vânzări de soluții de uree și de nitrat de amoniu la export către Comunitatea Europeană pe durata PAR, cantitățile vânzărilor interne totale ale solicitantului au fost comparate cu toate exporturile de soluții de uree și de nitrat de amoniu efectuate de către solicitant către Statele Unite. În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, vânzările interne ar trebui considerate reprezentative în cazul în care volumul total al acestora este egal cu sau mai mare de 5 % din volumul total al vânzărilor corespunzătoare la export, în acest caz către Statele Unite. Ancheta a arătat că solicitantul nu a vândut cantități reprezentative de soluții de uree și de nitrat de amoniu pe piața internă.

(19) Întrucât, pe această bază, prețurile interne ale solicitantului nu au putut fi folosite pentru a stabili valoarea normală, aceasta a fost determinată pe baza costurilor de producție suportate de către solicitant, la care se adaugă o sumă rezonabilă pentru costurile de vânzări, cheltuielile administrative și alte costuri generale (denumite în continuare „costuri VAG"), precum și pentru profituri, în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (6) din regulamentul de bază.

(20) În ceea ce privește costul de fabricație, trebuie menționat că un procent important din costul de fabricație și un procent semnificativ din costul total de producție este reprezentat de costurile gazului. În conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, s-a verificat dacă în registrele solicitantului s-au reflectat, în mod rezonabil, costurile legate de producția și vânzările produsului în cauză.

(21) S-a stabilit, pe baza datelor publicate de surse recunoscute pe plan internațional specializate în piețe energetice, că prețurile plătite de către solicitant erau anormal de scăzute. Cu titlu indicativ, acestea reprezentau o pătrime și o cincime din prețul de export al gazului natural din Rusia. În această privință, toate datele disponibile arată că prețurile gazului practicate pe piața internă din Rusia erau prețuri reglementate, cu mult mai mici decât prețul de piață plătit pentru gazul natural pe piețele nereglementate. Deoarece costurile gazului nu erau reflectate în mod rezonabil în registrele solicitantului, acestea au trebuit ajustate în consecință. În absența oricăror prețuri nedenaturate ale gazului cu privire la piața internă rusă și în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, a trebuit ca prețurile gazului să fie stabilite pe „oricare altă bază rezonabilă, inclusiv pe baza informațiilor provenite de pe alte piețe reprezentative."

(22) Prețul ajustat a fost stabilit pe baza prețului mediu al gazului rusesc, vândut la export, la frontiera germano-cehă (Waidhaus), după deducerea costurilor de transport și a fost ajustat pentru a ține seama de costurile de distribuție locale. Întrucât Waidhaus este principalul punct de sosire al livrărilor de gaz rusesc către UE, care este cea mai mare piață a gazului rusesc și care aplică, în același timp, prețuri care reflectă, în mod rezonabil, costurile, acesta poate fi considerat o piață reprezentativă în sensul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază.

(23) În urma prezentării concluziilor, solicitantul a susținut că orice ajustare a prețului gazului plătit de acesta pe piața internă ar fi nejustificată, afirmând că registrele sale contabile au reflectat pe deplin costurile asociate cu activitatea de producție și vânzările produsului similar în țara de origine. Pentru a justifica această afirmație, solicitantul a pus la dispoziție un studiu realizat de o firmă independentă de consultanță care arăta că prețul gazului plătit de către solicitant reflecta pe deplin costul de producție și vânzare a gazului, suportat de către producătorul de gaz. Ar trebui menționat mai întâi că, după cum se prevede chiar în studiu, costurile gazului, precum și costul de livrare a gazului către solicitant folosite pentru comparație au fost costuri estimate, deci nu au fost costuri efective suportate pe durata PAR. De asemenea, nu este clar dacă aceste costuri stabilite astfel sunt costuri totale stabilite în conformitate cu regulamentul de bază, adică incluzând costurile totale de fabricație și sumele totale corespunzătoare costurilor VAG legate de producția și vânzarea gazului. În sfârșit, se menționează, de asemenea, că informațiile disponibile privind costurile furnizorului de gaz nu au putut fi verificate în cadrul acestei proceduri.

(24) În orice caz, se consideră că în temeiul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, doar faptul că prețul gazului facturat de către furnizor clientului său acoperă costurile nu este un criteriu pentru a stabili dacă toate costurile de producție ale produsului similar, astfel cum sunt înregistrate în contabilitatea societății, reflectă în mod rezonabil costurile asociate cu producerea și vânzarea produsului care face obiectul anchetei. Din motivele prevăzute anterior în considerentul 21, s-a constatat că lucrurile nu stau astfel. Solicitantul nu a analizat, pe de o parte, diferența aparentă semnificativă dintre prețul pentru gaz plătit pe piața internă din Rusia și prețul de export al gazului natural din Rusia, iar pe de altă parte, prețul plătit de producătorii comunitari. În plus, nu s-a referit la faptul că prețurile practicate pe piața internă pentru gazul natural sunt reglementate în Rusia și nu puteau fi considerate ca reflectând în mod rezonabil un preț practicat în mod normal pe piețele în care costurile nu sunt denaturate. Prin urmare, chiar dacă prețul gazului plătit de către solicitant a acoperit costul unitar de producție și vânzare al gazului suportat de către furnizorul său, acest argument este irelevant, întrucât prețul pieței pentru gaz nu este în mod obligatoriu direct corelat cu costurile de producție și vânzare. Prețul la care solicitantul cumpără gazul pe durata PAR continuă să fie reglementat de stat și să se afle cu mult sub nivelul prețului din piețele nereglementate, după cum se explică în considerentul 21 de mai sus. Prin urmare, acest argument a trebuit să fie respins.

(25) Solicitantul a mai susținut că prin efectuarea unei ajustări pentru gaz, a fost folosită de facto o metodologie pentru stabilirea valorii normale care nu este prevăzută de regulamentul de bază. Astfel, prin înlocuirea costurilor gazului pe piața internă cu costurile calculate conform celor descrise anterior în considerentul 22 și datorită faptului că aceste costuri constituie o parte majoră din costurile totale ale produsului similar și, prin urmare, și din valoarea normală stabilită, valoarea normală ar fi stabilită de facto prin datele de pe o piață terță „reprezentativă". În această privință, solicitantul a susținut că pentru țările cu economie de piață, regulamentul de bază prevede, totuși, doar următoarele metodologii pentru stabilirea valorii normale: (i) pe baza prețului produsului similar practicat pe piața internă în cursul operațiunilor comerciale normale sau, în cazul în care vânzările nu au avut loc în cursul operațiunilor comerciale normale, (ii) pe baza costului de producție din țara de origine (plus o sumă rezonabilă pentru costurile VAG, precum și pentru profituri) sau (iii) pe baza prețurilor de export reprezentative ale produsului similar către o țară terță adecvată. Solicitantul a concluzionat că, pe această bază, valoarea normală nu ar trebui să se bazeze pe datele dintr-o piață terță reprezentativă.

(26) În această privință și după cum se subliniază în considerentele 18-42, în primul rând ar trebui să se menționeze că valoarea normală a fost stabilită în conformitate cu metodologiile prevăzute la articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază. Cu toate acestea, pentru a stabili dacă vânzările interne au fost efectuate în cadrul operațiunilor comerciale normale ținând seama de preț, adică dacă au fost profitabile, trebuie să se stabilească mai întâi dacă în general costurile solicitantului reprezintă o bază fiabilă în sensul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază. Doar după stabilirea costurilor în mod fiabil, se poate determina metodologia care ar trebui folosită pentru stabilirea valorii normale. Prin urmare, este eronat să se susțină că prin stabilirea unor costuri fiabile în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, a fost introdusă o nouă metodologie pentru stabilirea valorii normale. Prin urmare, argumentele solicitantului în această privință au trebuit să fie respinse.

(27) În afară de aceasta, solicitantul a mai susținut că și în cazul în care s-ar face o ajustare la costul său al gazului natural pe piața internă, prețul Waidhaus pentru gazul natural rusesc nu este o bază fiabilă pentru o astfel de ajustare, întrucât acest preț este stabilit în conformitate cu unele contracte de furnizare a gazului pe termen lung în baza cărora formula de preț este corelată cu prețurile produselor petroliere și astfel nu este corelată cu costurile de producție și livrare a gazului către solicitant, în Rusia. Solicitantul a susținut că prețul gazului rusesc la Waidhaus nu este fiabil, întrucât este afectat de prețurile excesiv de mari și posibil necompetitive aplicate pe piața internă la gaz în Germania, acesta făcând obiectul unei anchete întreprinse de autoritățile antitrust germane.

(28) În primul rând, ar trebui menționat că unul dintre criteriile esențiale pentru alegerea bazei pentru stabilirea prețurilor gazului a constat în faptul că aceasta trebuie să reflecte în mod rezonabil un preț practicat în mod normal pe piețele în care costurile nu sunt denaturate. Este clar că această condiție este întrunită în privința prețurilor la Waidhaus. În plus, cel mai mare volum de gaz din Rusia este evident cel importat prin punctul de sosire Waidhaus care reprezintă astfel o bază oportună pentru ajustare. Pe această bază, Waidhaus a fost considerat o piață reprezentativă și o bază rezonabilă pentru stabilirea costurilor la gaz în sensul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază. În al doilea rând, după cum se subliniază în considerentul 24, este irelevant dacă prețul este generat de costuri atâta timp cât acesta reflectă în mod rezonabil un preț practicat în mod normal pe piețele în care costurile nu sunt denaturate. În ceea ce privește prețul gazului importat la Waidhaus, nu există niciun indiciu privind intervenția statului în stabilirea prețului și, prin urmare, această condiție este îndeplinită. În sfârșit, în ceea ce privește afirmația legată de prețurile interne necompetitive la gaz în Germania, ar trebui să se menționeze faptul că ancheta Bundeskartellamt, la care s-a referit solicitantul, este în curs și nu s-a ajuns la nicio concluzie. În plus, această anchetă se referă la prețurile la care principalii distribuitori de gaz din Germania vând gaz pe piața internă din Germania și nu la prețul la care aceștia achiziționează gazul importat din Rusia. Spre deosebire de ceea ce a susținut solicitantul, aceste două prețuri nu sunt neapărat corelate, întrucât interesul economic al distribuitorilor de gaz și cel al clienților acestora sunt exact opuse. Astfel, se poate presupune că distribuitorii urmăresc să mențină prețul de revânzare la cel mai ridicat nivel posibil, iar în același timp este în interesul lor economic să mențină prețul de cumpărare la cel mai scăzut nivel posibil în vederea maximizării nivelurilor de profit. Argumentul solicitantului constând în faptul că operatorii germani nu au niciun interes în a negocia prețuri scăzute pentru gazul importat din Rusia la Waidhaus nu este decât o presupunere neîntemeiată. Prin urmare, aceste argumente au fost respinse.

(29) În plus, solicitantul a susținut că în cazul în care ar trebui făcută o ajustare la costul gazului natural plătit de acesta pe piața internă, această ajustare ar trebui să se bazeze pe prețuri ale gazului nereglementate disponibile în Rusia. În primul rând, faptul că Comisia ar fi putut să aleagă o bază diferită nu înseamnă că alegerea Waidhaus-ului nu este rezonabilă. Criteriul esențial care motivează alegerea bazei de calcul pentru prețul gazului este faptul că aceasta trebuie să reflecte în mod rezonabil un preț practicat în mod normal pe piețele în care costurile nu sunt denaturate. Această condiție este, în mod incontestabil, îndeplinită în ceea ce privește prețurile la Waidhaus. În al doilea rând, faptul că volumul gazului vândut la prețuri nereglementate pe piața internă, în ciuda tendinței sale de creștere, s-a situat, însă, la un nivel scăzut în timpul PAR și că aceste prețuri au fost semnificativ mai apropiate de prețul reglementat practicat pe piața internă decât prețul de export stabilit în mod liber arată în mod clar că aceste prețuri nereglementate au fost denaturate de prețurile reglementate existente. Prin urmare, prețurile interne nereglementate nu au fost considerate o bază rezonabilă pentru ajustare și nu au putut fi folosite.

(30) În plus, solicitantul a mai susținut că prețurile practicate pe piața internă pentru gazul natural din Rusia reglementate de stat sunt într-o continuă creștere și ating niveluri care acoperă costul de producție al gazului. Prin urmare, prețul de pe piața internă nu poate fi considerat necompetitiv sau nejustificat de scăzut.

(31) Acest argument este neîntemeiat întrucât standardul corect pentru alegerea unei piețe reprezentative nu constă în măsura în care prețurile sunt profitabile, ci în măsura în care acestea reflectă în mod rezonabil un preț practicat în mod normal pe piețele în care costurile nu sunt denaturate, după cum se explică în considerentul 29 de mai sus. Acesta nu este cazul pentru prețurile reglementate de stat. În plus, acest argument contrazice, de asemenea, afirmațiile publice ale furnizorului de gaz rus (după cum confirmă conturile auditate publicate) că prețurile la gaz practicate pe piața internă rusă nu acoperă costurile de producție, transport și vânzare. Prin urmare, acest argument a fost respins.

(32) În plus, solicitantul a propus utilizarea prețului de export din Rusia către piețele vecine ca bază alternativă pentru ajustare, fără a furniza, însă, alte informații sau elemente de probă cu privire la aceste piețe. S-a considerat că prețurile de export ale gazului din Rusia către Statele Baltice, acolo unde au fost puse la dispoziție câteva informații despre preț, nu sunt reprezentative într-o manieră suficientă, din cauza volumelor de export relativ scăzute către aceste țări. În plus, datele necesare privind cheltuielile de transport și de distribuție nu au fost disponibile și prin urmare, nu au putut fi stabilite în niciun caz prețuri fiabile pentru exportul către Statele Baltice. Prin urmare, aceste prețuri nu au putut fi folosite ca bază pentru ajustare.

(33) În mod alternativ, solicitantul a susținut că, în cazul în care ar fi fost folosit prețul de export Waidhaus, taxa de export rusă care trebuie plătită pentru toate exporturile ar fi trebuit dedusă din prețul Waidhaus, întrucât acesta nu se aplică pe piața internă.

(34) Într-adevăr, prețul de piață la Waidhaus, care a fost considerat drept piață reprezentativă în sensul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, este prețul după deducerea taxelor de export, și nu înainte de aplicarea acestora. Din perspectiva cumpărătorului, prețul pe care trebuie să îl plătească la Waidhaus este important, iar în această privință este irelevant ce procent din acest preț constituie o taxă de export și ce procent este plătit furnizorului de gaz. Acesta din urmă, pe de altă parte, va încerca întotdeauna să își crească prețul la maximum și prin urmare să impună cel mai ridicat preț pe care clienții săi sunt dispuși să îl plătească. Ținând seama de faptul că acest preț este întotdeauna cu mult peste nivelul costurilor de producție, ceea ce permite furnizorului de gaz să înregistreze profituri uriașe, stabilirea prețului său nu este influențată în primul rând de valoarea taxei de export, ci de prețul pe care sunt dispuși să îl plătească clienții săi. Prin urmare, concluzia a fost că prețul care include taxa de export, și nu prețul de dinaintea aplicării acestei taxe, reprezintă prețul nedenaturat orientat spre piață. În consecință, argumentele solicitantului în această privință au fost respinse.

(35) În acest context, solicitantul a susținut, de asemenea, că marja comercială a distribuitorului local nu ar trebui adăugată la prețul de export de la Waidhaus, afirmând că profiturile distribuitorilor erau deja incluse în prețul practicat la Waidhaus. În această privință, solicitantul a susținut că distribuitorii locali din Rusia erau filiale deținute în totalitate de către furnizorul de gaz și că, prin urmare, adăugarea profitului acestor distribuitori ar putea constitui un calcul dublu. De asemenea, solicitantul a afirmat că ar trebui să se țină seama de avantajul comparativ natural al Rusiei. În plus, a susținut că întrucât gazul este disponibil în mare măsură în Rusia, dar nu și în Comunitate, prețurile practicate pe piața internă din Rusia ar trebui să fie în mod firesc mai mici decât prețul gazului exportat, aspect de care ar fi trebuit să se țină seama la stabilirea ajustării la prețurile gazului plătite pe piața internă.

(36) Este necesar să se menționeze în primul rând că marja comercială a distribuitorilor locali nu include doar marja de profit a acestor societăți, ci și costurile suportate între cumpărarea și revânzarea gazului natural.

(37) În al doilea rând, nu mai era posibil ca acest argument să fie suficient verificat. Aceasta se datorează faptului că furnizorul de gaz în Rusia și filialele sale nu au făcut obiectul prezentei anchete și că, prin urmare, informațiile disponibile cu privire la organizație și la structura costurilor acesteia sunt insuficiente. De asemenea, ar trebui menționat faptul că din cauza, printre altele, a legăturilor strânse care există între furnizorul de gaz și guvernul rus, situația din Rusia în această privință nu este destul de transparentă pentru a permite un acces suficient la elementele de probă necesare.

(38) De asemenea, solicitantul, căruia îi revine sarcina probei, nu a fost în măsură să furnizeze nicio altă informație sau niciun alt element de probă care să arate dacă și în ce măsură costul de distribuție a fost inclus într-adevăr în prețul de la Waidhaus. Cu toate acestea, deoarece clienții de pe piața internă cumpărau gazul de la furnizorii locali, a trebuit să se presupună că aceștia ar fi nevoiți să plătească costurile de distribuție locale care nu sunt incluse ca atare în prețul Waidhaus neajustat. Prin urmare, în această etapă a procedurii, trebuia să se considere că această ajustare este justificată și, în consecință, argumentul a fost respins.

(39) Cu toate acestea, instituțiile comunitare au estimat, de asemenea, că impactul acestei ajustări asupra calculului marjei de dumping ar putea fi semnificativ. Prin urmare, având în vedere situația particulară descrisă mai sus în considerentul 37, s-a considerat că, în cazul în care solicitantul furnizează elemente de probă suficiente și verificabile, Comisia poate avea în vedere redeschiderea anchetei în această privință.

(40) În ceea ce privește avantajele comparative invocate în legătură cu disponibilitatea gazului natural în Rusia, ar trebui precizat că, astfel cum se menționează în considerentul 28 de mai sus, criteriul esențial pentru alegerea prețurilor de la Waidhaus ca bază pentru stabilirea prețurilor gazului este faptul că acestea reflectă în mod rezonabil un preț practicat în mod normal pe piețele în care costurile nu sunt denaturate. Condițiile de piață care prevalează pe piața internă sunt irelevante în acest context. Prin urmare, acest argument a trebuit să fie respins.

(41) Sumele corespunzătoare costurilor VAG, precum și profitului nu puteau fi stabilite pe baza părții introductive a articolului 2 alineatul (6) prima teză din regulamentul de bază, întrucât, după ajustarea pentru costul gazului menționată în considerentul 22, solicitantul nu a realizat vânzări interne reprezentative ale produsului în cauză, în cursul operațiunilor comerciale normale, în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din regulamentul de bază. Articolul 2 alineatul (6) litera (a) din regulamentul de bază nu se putea aplica, întrucât doar solicitantul face obiectul anchetei. Nici articolul 2 alineatul (6) litera (b) nu era aplicabil, întrucât pentru produsele din aceeași categorie generală, gazul natural este de departe cea mai importantă materie primă, și prin urmare, costurile de producție trebuiau, de asemenea, ajustate, din motivele menționate în considerentul 21 de mai sus. În cadrul acestei reexaminări intermediare, nu a fost pusă la dispoziție nicio informație pentru a cuantifica într-un mod adecvat această ajustare și pentru a stabili sumele corespunzătoare costurilor VAG, precum și marjelor de profit relevante la vânzarea acestor produse după o astfel de ajustare. Prin urmare, sumele corespunzătoare costurilor VAG, precum și profitului s-au stabilit în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază în temeiul unei metode rezonabile.

(42) În această privință, s-au luat în considerare informațiile publice disponibile privind marile societăți care activează în sectorul economic al îngrășămintelor azotate. S-a constatat că datele corespunzătoare ale producătorilor nord-americani (Statele Unite și Canada) sunt cele mai oportune în sensul anchetei, ținând seama de marea disponibilitate de informații financiare publice fiabile și complete provenind de la societăți cotate la bursă în respectiva regiune a lumii. În afară de aceasta, piața nord-americană a evidențiat un volum semnificativ de vânzări interne și un nivel considerabil de concurență din partea societăților atât naționale, cât și străine. Prin urmare, sumele corespunzătoare costurilor VAG, precum și profitului s-au stabilit pe baza mediei ponderate a sume corespunzătoare costurilor VAG și profitului provenite de la trei producători nord-americani, despre care s-a constatat că fac parte din cele mai mari societăți din sectorul îngrășămintelor, având în vedere vânzările nord-americane ale acestora din aceeași categorie generală de produse (îngrășăminte azotate). Respectivii trei producători au fost considerați reprezentativi pentru sectorul îngrășămintelor azotate (în medie, peste 78,15 % din cifra de afaceri a societății sau a sectorului de activitate), iar sumele corespunzătoare costurilor de desfacere, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și profitului, ca fiind reprezentative pentru același tip de costuri asumate în mod normal de societățile care activează cu succes în respectivul sector de activitate. În afară de aceasta, nu există nici un indiciu că valoarea profitului astfel stabilită depășește profitul realizat, în mod normal, de producătorii ruși pentru vânzările de produse din aceeași categorie generală pe piața lor internă.

3. **Prețul de export**

(43) După cum s-a menționat anterior în considerentul 13, solicitantul nu a înregistrat vânzări la export de soluții de uree și de nitrat de amoniu către Comunitatea Europeană pe durata PAR. Prin urmare, din motivele prevăzute în considerentele 14-17, pentru a calcula marja de dumping, s-a considerat oportună examinarea politicii de preț a solicitantului către alte piețe de export. În avizul de deschidere, Statele Unite a fost avută în vedere ca piață adecvată în vederea comparației, fiind principala piață de export a solicitantului care reprezintă peste 70 % din cantitățile de export ale acestuia, pe durata PAR.

(44) Niciuna dintre părțile interesate nu a comentat alegerea Statelor Unite ca cea mai adecvată țară pentru comparație. Ancheta a confirmat faptul că piața Statelor Unite pentru soluțiile de uree și de nitrat de amoniu este cea mai potrivită pentru comparație, întrucât Comunitatea Europeană și Statele Unite reprezintă două piețe principale ale soluțiilor de uree și de nitrat de amoniu din lume, comparabile atât din punct de vedere al volumului, cât și din punct de vedere al prețurilor.

(45) Întrucât vânzările la export ale solicitantului către Statele Unite pe durata PAR se realizau prin intermediul unui comerciant afiliat, cu sediul în Elveția, prețul de export a trebuit să fie stabilit în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. Astfel, prețul de export s-a stabilit pe baza prețurilor efectiv plătite sau care urmează să fie plătite solicitantului de către primul client independent din Statele Unite, principala sa piață de export. Din aceste prețuri, s-a dedus un comision teoretic corespunzător adaosului comerciantului afiliat solicitantului și al cărui rol poate fi considerat similar cu cel al unui agent care acționează pe bază de comision.

4. **Comparație**

(46) Valoarea normală și prețul de export au fost comparate pe baza prețului franco fabrică. Pentru a asigura o comparație echitabilă între valoarea normală și prețul de export, s-a ținut seama în mod corespunzător, sub formă de ajustări, de diferențele care afectează prețurile și comparabilitatea acestora, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. În consecință, pe această bază au fost efectuate ajustări pentru a ține cont de diferențele privind cheltuielile de transport, de manipulare, de încărcare și de costurile accesorii, în cazul în care se impunea și în cazul în care elementele de probă verificate justificau acest lucru.

5. **Marja de dumping**

(47) Marja de dumping a fost stabilită pe baza comparației unei valori normale medii ponderate cu un preț de export mediu ponderat, în conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază.

(48) Această comparație a arătat o marjă de dumping de 33,95 %, exprimată ca procent din prețul CIF la frontiera Americii de Nord înainte de vămuire.

6. **Caracterul durabil al împrejurărilor observate pe durata PAR**

(49) În conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, s-a verificat dacă împrejurările pe care s-a bazat marja de dumping actuală s-au modificat și dacă această modificare a fost de durată.

(50) Nu a existat niciun indiciu conform căruia nivelul valorii normale sau al prețului de export stabilit pentru solicitant în cadrul anchetei actuale nu ar putea fi considerat ca fiind de durată. Deși s-ar putea afirma că evoluția prețurilor gazului natural ca materie primă principală ar putea avea o influență semnificativă asupra valorii normale, s-a considerat că efectul unei creșteri a prețului ar afecta toți actorii de pe piață și, prin urmare, ar avea un impact atât asupra valorii normale, cât și asupra prețului de export.

(51) S-a constatat că prețul practicat de solicitant pentru exporturile către Statele Unite ale Americii, principala piață de export a solicitantului, pe durata PAR, a fost similar cu prețul exporturilor sale către alte țări.

(52) Prin urmare, există motive să se considere că marja de dumping constatată se bazează pe circumstanțe modificate de durată.

(53) De asemenea, prezenta reexaminare nu a evidențiat niciun indiciu sau dovadă că baza în care a fost stabilit nivelul de eliminare a prejudiciului în timpul anchetei inițiale va fi modificată semnificativ în viitorul previzibil.

(54) În această privință, este necesar să se menționeze că, deși circumstanțele pe baza cărora s-a determinat dumpingul s-au schimbat de la instituirea taxelor definitive, ceea ce a determinat o marjă de dumping mai mare pe durata PAR în comparație cu perioada de anchetă inițială și, cu toate că există motive pentru a considera că marja de dumping constatată se bazează pe circumstanțe modificate de durată, nivelul taxei antidumping în vigoare ar trebui să rămână același. Într-adevăr, astfel cum este menționat mai jos în considerentele 55 și 56, taxele antidumping definitive au fost instituite la nivelul de eliminare a prejudiciului astfel cum a fost determinat în cursul anchetei inițiale.

D. **ÎNCETAREA REEXAMINĂRII**

(55) Se reamintește că, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază și după cum se evidențiază în considerentul 49 din Regulamentul (CE) nr. 1995/2000 al Consiliului, taxa definitivă din ancheta inițială a fost stabilită la nivelul marjei de prejudiciu constatate, care era mai scăzută decât marja de dumping, întrucât s-a constatat că această taxă mai scăzută ar fi oportună pentru a elimina prejudiciul adus industriei comunitare. Ținând seama de cele menționate anterior, taxa stabilită în această reexaminare nu ar trebui să fie superioară marjei de prejudiciu stabilite în ancheta inițială.

(56) Nicio marjă de prejudiciu individual nu se poate stabili în această reexaminare intermediară parțială, întrucât aceasta se limitează la examinarea dumpingului în ceea ce îl privește pe solicitant. Prin urmare, marja de dumping stabilită în prezenta reexaminare a fost comparată cu marja de prejudiciu stabilită în ancheta inițială. Întrucât aceasta a fost mai scăzută decât marja de dumping constatată în această anchetă, prezenta reexaminare trebuie să fie încheiată fără a modifica măsurile antidumping în vigoare.

E. **ANGAJAMENTE**

(57) Solicitantul și-a exprimat interesul de a oferi un angajament, însă nu a furnizat o ofertă de angajament justificată într-o măsură suficientă în termenele stabilite la articolul 8 alineatul (2) din regulamentul de bază. Prin urmare, nicio ofertă de angajament nu a putut fi acceptată de către Comisie. Cu toate acestea, s-a considerat că, ținând seama de complexitatea mai multor aspecte, în special: 1. Volatilitatea prețului produsului în cauză care ar necesita o formă de indexare a prețurilor minime, deși, în același timp, volatilitatea nu este suficient explicată de către factorul principal de generare a costului; și 2. Situația specială a pieței pentru produsul în cauză (printre altele, faptul că exportatorul care face obiectul prezentei reexaminări nu a efectuat niciun import pe durata PAR) indică necesitatea de a analiza în continuare dacă un angajament care combină un preț minim indexat și un plafon cantitativ ar fi funcțional.

(58) Astfel cum s-a menționat mai înainte, ca urmare a acestei complexități, solicitantul nu a putut formula o ofertă de angajament acceptabilă în termenul obligatoriu. Având în vedere cele de mai sus, Consiliul consideră că solicitantului ar trebui să i se permită doar în mod excepțional să își finalizeze oferta de angajament după termenul menționat mai sus, însă în termen de 10 zile calendaristice de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

F. **INFORMARE**

(59) Părțile interesate au fost informate cu privire la principalele fapte și considerente pe baza cărora s-au luat în considerare încheierea prezentei reexaminări și menținerea taxei antidumping existente la importurile de produse în cauză fabricate de către solicitant. Toate părțile au avut posibilitatea de a face observații. Observațiile acestora au fost luate în considerare în cazul în care acestea erau justificate și susținute cu elemente de probă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articol unic

Reexaminarea intermediară parțială a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de amestecuri de uree și nitrat de amoniu în soluții apoase sau amoniacale originare din Rusia, care se încadrează în prezent la codul NC 3102 80 00, inițiată în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului, se încheie fără modificarea măsurilor în vigoare.

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 martie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

D. RUPEL